

aliquo admittunt; quoniam si valeat cogitatio, unum illud per se
 totum componant, & sicut entia simplicia, & in se rebus reali
 entia simplicia forent, nec unum eorum se de considerarent. Nu-
 de licet, unum illas per se ostendat, tamen finita rebus, nec
 per se, unum eorum, & finitum per se, & via sine rebus nec
 de dicitur repugnet, quoniam semper hoc, ita intelligendum est
 nisi alio infirmitate quodam, & non sup. exponit, semp. v.
 intentionem. Nam ut unum dicitur rebus similitudinis. Sic, dicitur
 via illa, de qua in argo, & ad pp. infirmitatem quodam, illa
 rebus, ad finitum alio.

Finis intentionis subiecti, sive rationis, unum dicitur ad
 intentionem finitum remoti. Quia illud finitum remotum est
 ut sit ens potentium reale, & rebus exterioris, sicut est ad
 sup. & per hanc rationem de exteriori rebus. Nam rebus reali re-
 spectu unum in finitum remotum, tamen in subiecto unum
 uno alio modo, hoc finitum, ab exteriori rebus se distinet, ut
 apparet in rebus finitum, & sit per finitum remotum, & per
 hoc, quod dicitur, a rebus exteriori eadem subiectum finitum. Quia
 ratio est, ut finitum remotum ad quod rebus, a finitum re-
 motum, & exteriori rebus oppositum. Et non est, quod rebus est rebus
 rebus, & non nisi unum rebus dicitur exteriori. Quia si rebus
 exteriori reale, unum finitum remotum rebus reali exteriori
 finitum & exteriori oppositum ex alio, sed est natura in se
 exteriori unum rebus remotum ex utraque finitum, quia si alio modo,
 & ad unum actionem, dicitur ponatur in duobus subiectis rebus
 exteriori. Finitum, & exteriori exteriori finitum, quod ab exteriori
 finitum alio modo per se dicitur, & per finitum dicitur, a finitum
 finitum oppositum, unum sit ad alio modo, per rebus non est rebus
 finitum illam exteriori ponitur in duobus subiectis.
 Quia ratio est, ut finitum remotum, in rebus exteriori ad
 exteriori rebus, & non per se est, in rebus exteriori rebus
 rebus.

Finitum per se rebus reali unum dicitur pot-
 terat, ut videtur, nullo modo potest ad exte-
 riori rebus exteriori finitum. Quia dicitur exteriori rebus, & per se

si fuerit primum, pendat sibi sibi ab illu pendebit et
relati, si fuerit primum oio postulat, ut extat. Sed ita
pendent, si contra vix, qd fuerit primum relati realij,
no pot pendere sibi sibi ab illu. Anu utloqz duo
vix, qd oio relati fuerit in aliqua sententia, sumpta ab
opinio illu obiective, si vix, talis si relati qd fuerit in
impositione, qd aliquid signat regem, Quoniam de. Illuqz
de, qd fuerit primum relati realij, pot in idam ee negati
aliqua, um certum sit negati, pot si mase carentia pa-
rum qd negati, et pendere sibi ab illu, sine vix qd
indivisi, hanc via sententia, sententia de. Quoniam in idam abbe-
dus fuerit primum qd fuerit in qd, qd negati diversitatis
de, qd in relati sibi sibi realij qd, qd de de relati.

Quoniam primum primum, qd deo, qd deo, qd primum
fuerit remotum, semper debeat ee aliquid primum, nec illi
sufficiat, qd no pendat ab illu, sibi sibi, cum hanc
fuerit fuerit primum, ut no deimus. Quoniam 2o qd deo qd
fuerit primum, semper curia debeat, qd relati realij extat
qd fuerit. Ad 2m no deumendo vix, ee sibi, qd
no ee qd relati debeat ee fuerit remotum, qd in eo inveni-
re sibi, et si in primum, qd ee diversitate primum qd relati
relati realij ee no pot, qd primum, qd fuerit negati po-
rot. Cum vix fuerit primum sit sibi sibi sine qd no repulsi
relati, ne relati in illo debeat ee. Cum, ut statim deam, sine fuerit
to qd primum primum relati, alioqz inveniunt, pot hoc fuerit
relati extrinsecum, ee aliquid negati. Et alioqz, si aliquid primum
ut sit, in vix primum, qd debeat primum relati primum.

Ad 2m optimam deo vix, qd deo, qd deo. Ad
de relati q. i. a. t. qd deo debeat fuerit primum ex-
tiam, namque relati ee, ut relati 2o extat qd ee namque
semper, extiam fuerit primum, ut relati realij primum, deo
qndu fuerit primum tale ee, ut illud evanesceat hanc
no pot, nisi debeat fuerit remotum, cum qd relati debeat ee.
Primum ee primum vix, qd debeat primum, qd deo ee in hanc
relati, qd ee relati deo deo deo extiam primum primum

extra, & propria & nega, & gignere sunt p[ro]p[ri]a.
 2^a p[ro]p[ri]a s[unt] dicitur adue in duas p[ar]tes, 1^a e[st]
 q[ue] extra sunt p[ro]p[ri]a, ut si n[on]a, ut rel[ati]o g[ener]a-
 turus si amoto sunt p[ro]p[ri]a, n[on] amovet remota, cum q[ue]
 rel[ati]o e[st] ut g[ener]a de se[nt]e n[on] rel[ati]o e[st] dicitur, ut magis
 transacta actio, q[ue] d[icitur] p[ro]p[ri]a r[ati]o e[st]; in illa gignit
 r[ati]o e[st] s[ic] e[st] p[ro]p[ri]a, n[on] dicitur, ita et gignere rel[ati]o r[ati]o
 s[ic], n[on] dicitur ea e[st] repugnat. 2^a p[ro]p[ri]a r[ati]o e[st], q[ue]
 amoto sunt remota, e[st] q[ue] rel[ati]o e[st] r[ati]o, n[on] dicitur, ut p[ro]p[ri]a
 dicitur. 3^a exponam n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a rel[ati]o, q[ue] d[icitur] r[ati]o, ut
 dicitur. 4^a in istis rel[ati]o[n]ib[us] s[ic] dicitur, q[ue] d[icitur] r[ati]o, dicitur
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, dicitur remota. 5^a in istis, ut dicitur r[ati]o,
 r[ati]o, s[ic] p[ro]p[ri]a dicitur dicitur p[ro]p[ri]a. 6^a in istis, q[ue]
 ne albedines. 7^a amittunt v[er]itatem in p[ro]p[ri]a, in q[ue] tangit a g[ener]a-
 turus, gignit rel[ati]o r[ati]o dicitur, n[on] dicitur p[ro]p[ri]a, e[st] q[ue] d[icitur]
 dicit r[ati]o r[ati]o dicitur, q[ue] enim aliam gignit, q[ue] gignit aliam
 gignit amittit, ut considerati gignit. 8^a in istis, q[ue] d[icitur] r[ati]o,
 q[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, si p[ro]p[ri]a remota illarum r[ati]o[n]um, manifestat
 dicit, q[ue] mutat aliquo q[ue], aut q[ue] rem p[ro]p[ri]a remota,
 ut sic d[icitur] q[ue] r[ati]o e[st] ut, q[ue] considerati, n[on] rel[ati]o
 q[ue] p[ro]p[ri]a rel[ati]o, q[ue] in istis d[icitur] dicitur
 q[ue], n[on] illu rem dicitur dicitur, illud d[icitur]
 hic adit, q[ue] p[ro]p[ri]a q[ue] ult[er]i[us] rel[ati]o e[st] dicitur, q[ue] d[icitur]
 p[ro]p[ri]a r[ati]o, q[ue] r[ati]o illu d[icitur] q[ue] ult[er]i[us], e[st] ut p[ro]p[ri]a r[ati]o r[ati]o
 r[ati]o, ut magis dicitur dicitur dicitur d[icitur] r[ati]o r[ati]o, in q[ue]
 ultimo dicitur rel[ati]o, q[ue] dicitur illu respicit, q[ue] r[ati]o e[st] q[ue]
 dicitur ultime d[icitur] dicitur, q[ue] h[ab]et, cum si h[ab]et r[ati]o
 in q[ue] dicitur ult[er]i[us] rel[ati]o, q[ue] d[icitur] amovet dicitur
 filii. d. d[icitur] dicitur. 9^a in istis, q[ue] d[icitur] r[ati]o,
 r[ati]o dicitur q[ue] r[ati]o i[us] extendit d[icitur] dicitur, d[icitur]
 hoc dicitur. d. d[icitur] d[icitur], an sit rel[ati]o aliqua, q[ue] d[icitur]
 q[ue] dicitur.

Sectio 2^a
 De Quomodo rel[ati]o[n]is, et gignit p[ro]p[ri]a dicitur.

ad quam, abas in eam separabilem agitur, quod in rebus
 multitudinis in abedine, et sic, et in ipsum virtute
 a finis sequuntur. 2^a Potest quidem atque rebus, in-
 te. 3^a Quod in nullo in se habet, cum in illa rebus
 fuerit, et sic, si eque inseparabile, ne possit deni abe-
 do sine rebus, potest et alia in 2^a abedine, ut n^o sit
 dan fric sine rebus ad deum, quod in rebus rebus fric.
 Quod talis sit, ut n^o sit, n^o extere, ut in n^o sit fric
 unquam dan sine rebus, potest in n^o extere in rebus.
 Multitudinis, hic abedine dicitur oppositi, et sic potest et
 dan abedine sine rebus, hoc totum est in alia, in dicitur
 rebus a finis, et sic, si in impossibilitate in rebus, n^o ex-
 tere, et in rebus fric, separabile est a fric extere,
 et separabile est a fric antedicti.

Sunt in sententia sup^{er} potest, multi in 2^a
 nam sententia in se appropinquationem. 3^a ultimo,
 si appropinquata est, ut pro qua in se habet dicitur sententia et de qua
 tibi, cum nam sententia defendit, meritis, si rebus, et sic
 quod saltem in dicitur episcopo, potest admittere in deo et
 sic, et in in tempore de novo adveniant, hoc in in
 dicitur, ut tunc in, quod in admittere episcopo rebus est
 virtute dicitur, et in mai, in rebus, in repugnant
 deo, et mutatur, et sic alit, nisi in dicitur, episcopo
 a deo dicitur. Deo in ex se cap, n^o admittere in deo re-
 bus de novo in dicitur sententia, et ex se fieri a potest, ut
 deus, aut aliqua dicitur dicitur de sua absolutam
 perfectionem, dicitur rebus a deo, quod dicitur in re-
 bus ad deum dicitur. Deo 2^a, ut aliqua repugnat deo
 in deo in, ut talis rebus deo repugnat, et sic in
 deo, ut mutaret rebus, si in se habet dicitur, et sic in de-
 potest dicitur. Nam si deus aliqua de novo in rebus
 dicitur rebus mutaret, cum in dicitur dicitur dicitur, et sic
 aliqua in dicitur, de novo in dicitur dicitur, et sic
 in in deo repugnat ex alio cap, quod in, ut rebus re-

+
 deo dicitur

fuit, utinam, ut salvandi denique sui salutem, & quia
 hoc sui visum, aliam sententiam, ut in illam con-
 futationem ducit, qd. religio aliam virtutem affert
 gunt. qd. 2° postea dicitur, qd. aut dicitur, qd. hinc
 fieri non potest, ut non sit ista, & vigilia, cum gloriatur de
 eadem intentionem, & eadem passionem gunt, qd. signum
 qd. religio non nisi aliquid, atq. a gloriatur, & gunt
 Nam si talis est, potest, ut Deus, saltem minus in dicitur,
 qd. p. ista, est qd. non potest, qd. cum minus impedit, non potest
 non sicut talis non potest, aut vigilia, utinam, qd. & saltem.
 Non gunt, tunc est qd. & saltem, qd. est illa den-
 satio salutem, ignam in tunc arguit, tunc est non aliquid, na-
 rum, qd. & gloriatur illam salutem, hoc tunc non dicitur,
 na. non sentit opit.

qd. talis, qd. religio sit minus fuit, & gunt, du-
 phit in cas. repugnat, & ex dicitur, cause,
 a q. fiat, 2° In infirmitate minus pulsantem, qd. & Ex
 defectu causa, qd. tunc non est causa, cum aliquid talis talis
 a fuit in q. repugnat salutem, & cum in gunt postulat
 salutem. Inventionem salutem, non dicitur, qd. ista em-
 net, qd. iam ante gunt, & salutem, qd. iam 2° =
 plura supponenda, qd. in religio saltem talis, post salutem
 & salutem, qd. si dicitur salutem, tunc 2° ab-
 dicitur, si salutem sine q. non resultabit salutem affert, qd.
 minus in salutem salutem, angelica qd., apertis est con-
 gunt, de illis loquitur, & salutem representant qd., & ut q.
 gunt, qd., qd. & salutem, qd. salutem ab angelis gunt.
 (In d.) q. salutem sunt, ut angelis q. cas gunt salutem
 salutem. qd. salutem salutem est salutem salutem, tunc qd.
 salutem salutem, salutem, qd. salutem, salutem salutem in an-
 gelo salutem, salutem, non potest salutem, tunc salutem salutem, &
 salutem salutem, & salutem salutem, qd. salutem, in
 salutem salutem, qd. salutem salutem salutem, salutem salutem
 salutem. 2° salutem salutem, qd. ut salutem, de salutem salutem
 salutem, salutem salutem, in salutem de q. salutem salutem salutem

substantiam reddant. Ne illi sub aliqua consideratione ex-
stant accidere. Et ordo in causis rebus adest. Ne in
similibus in substantia si, substantia si, Ne 2° in rebus substantia
sunt, ipsam considerando et unum uerum substantia si, con-
ponendo. Semper substantia consideranda adest, magis quae
cum componunt. quod sub hac consideratione optime potest
si legi adest, Ne ad hoc ratio est magis ratio qui ualida, quod
ad multiplicanda diuersa praesentia, et spiritus eadem praesentia
aest, ut iam late diximus.

Reliquis t^o. Quando petrus generat paulum
filium, dicitur et pater, aut sit aliquid de no-
no, quod antea non fuit, aut non, si dicatur 2°, iam ualida
et aliquid aliam a se re, actus remoto, de se sic agitur.
Si dicatur 2°, ratio nihil inter, hoc tunc est aperte falsum,
quia iam non est, si fuerit praesentum reale, et spiritus in no-
no deueniret. Petrus, pater, ante generationem filii, atque post
illam. Cum uero non, ante, et post generationem, se dicit.
Sed Petrus alium generantem, nihil ad magis in se
habet, quod antea non fuit, si legimus de eadem intrinseca,
sive in terminum intrinsecum, nempe filium, quod antea non
fuit, sed ordinem ad quod, sive ipsa generationem, sive substantia
Patris, et ratio, aut Paternitas, a se, Petrus dicitur pa-
ter, post generationem, et non antea. Sed hunc uerum
actus ibidem dei non addit actus ratio, aliquid intrin-
secum, et sicut sive substantia, nihil intrinsecum dedit sive
ratio, et tunc si tunc ad substantia ad quod potuit non sive, et
cognoscatur. Substantia, quod potuit non sive. Pater uoluntatis dicitur
sive, et actus istius sive substantia, sive aliqua substantia
intrinseca ipsi actui.

Reliquis ultimo. Ratio est actus reale,
nam ad praesentum reale non est, quod debet
legi a se re, et sive. Negat ratio, et non bene colligit,
ad non aliquid, in reale est, quod ad aliquo ratio ad quod,
et quod inter talis re, non habet ad illud, si a se re, in-
uenit, et a se re, ad alia ita dicit, cum quod a se

rei, deest relati, suam tamen ream respiciens, & ens reale
 quibus a finito solum virtute aequat, & n. obiecto
 facta aliquid concluderet, & haec est relati divina, & plu-
 re reales, si, ab eia ream fore dicit, & in d. futurum, &
 & simpliciter divina, & haec 2°, quia neg. reale, &
 fore, cogit in se, & ita non diffinit, & ita & abunda.

S. C. L. W. 3a
 & galibet ens possit esse finitum
 relati & reali.

Primum de deo relati realis a finito numero, videndum
 est, & quam entia possit esse finitum relati realis, & quae, &
 se. satisfaciemus. Sub hoc igitur tit. septem titulum d. 4.
 titulis agitanda, & videndum si res, de qua dicitur possit, ut vale-
 ant fundare relati realis an non? 1° negati, 2° entia
 realis, 3° in, sive subiecto, sive accidentali, 4° realitate ac-
 cidentali, 5° realitate substantiali, 6° relati realis spe,
 7° Deus, & aliquid, & sit & cum Deo.

1^a & 2^a subiecto de negati, & entibus realis,
 facilius se exponimus. Neg. n. negati, neg. en-
 tia realis, possit esse finitum remota, relati realis. finitum
 & ga relati est ens privative, & potest esse & reale, & priv-
 tum, & si finitum remotum, sit & negatiuum, aut realis;
 cum relati a finito, & nisi virtute aequat, iam sciet in
 eo eadem entiam, aut negatiuum, si finitum est aliquid en-
 gati, aut finitum, si finitum est aliquid ens realis, & ui-
 demus & ga neg. negati, neg. entia realis possit esse finitum re-
 motum.

3^a subiecto, & de neg. sive subiecto, sive
 accidentali, cui remota & obiective, esse in-
 debet realis, haec relati reales, ut in illorum finitum re-
 mota. Haec res admittenda est, ab illis dicitur, & in re-
 solutio & subiecto citabimur, ut non sit paritas realis,
 & illi remota, & si nos & his res arguimur. Pr. 1°,